

Nghe chuyện của Thuỷ xong thì đồng hồ cũng điểm 10h. Hai đứa kia đi khách vẫn chưa thấy về. Định gọi điện thì thấy bên kia đường có bóng ba người đang đi sang.

Ô hay nhỉ đi hai về ba luôn này, vừa vào đến cửa Tú Anh nói:

- Anh ơi, khách này cứ đòi đi đêm với em.

Khách là một người trung niên, chẳng biết Tú Anh nó giở tuyệt chiêu gì mà khách theo về đến tận quán. Khách nói:

- Em ơi, anh muốn đi đêm với cô này thì bao nhiêu hả em..!!

Nhìn đồng hồ mới hơn 10h, với lại Tú Anh với Thuỷ đã có khách xin đặt đi đêm. Tôi nói:

- Em này có người đi đêm hôm nay rồi anh ạ. Hay anh để hôm khác quay lại nhé.

Khách nhìn tôi vẻ nghi ngờ:

- Chú nói kiểu gì, nãy anh hỏi cô ấy nói đã có đâu. Hay khinh anh không có tiền. Bao nhiêu cứ nói...

Tôi vẫn nói:

- Dạ, khách này đặt trên khách sạn anh ạ. Nhân viên thì bọn em xếp khách là đi chứ các em ấy nhiều khi cũng không biết được. Với lại anh muốn đi đêm từ bây giờ đắt lắm anh ạ.

Khách nhìn tôi hất hàm:

- Thế đắt là bao nhiêu..

Khách ở khu này thì chẳng bao giờ có ông nào bỏ nỏ 1tr5 để đi đêm. Tôi lạ gì đâu, chắc ông ấy nghĩ tầm 1tr như bình thường là cùng. Tôi nói:

- Dạ, nếu anh đi cô này đến sáng mai thì giá 3tr anh ạ..!! Đấy là em lấy rẻ...!!

Ông kia há hốc mồm, tỏ vẻ hết hoảng:

- Cái gì, 3tr....Chú đùa anh à..!?? Anh đi ở đây suốt làm gì có cái giá đấy.

Tôi cười:

- Thế em mới nói đắt, anh nhìn người như thế này khác gì người mẫu không..!?? Hôm khác bác quay lại em lấy rẻ hơn một chút. Chứ thật sự em này có khách rồi.

Khách không nói gì đi mất, bà chị trong nhà cười:

- Cậu cũng chịu khó giải thích với văn vở nhỉ. Vào tao không cho đi là tao đuổi luôn. Cứ nói cái giọng lắm tiền, nghe chối ***.

Tôi ngồi xuống:

- Ờ thì vắng khách nói chuyện chơi chơi tí vậy. Biết đâu hét 3tr lần sau lại đến đi thật.

Xong tôi quay sang nói với Tú Anh và Thuỷ:

- Hai đứa xem trang điểm, có thay đồ thì thay đi. Tầm 11h anh đưa lên khách sạn qua đêm.

Khách của chị, lát anh nói.

Hai đứa đi vào phòng, Quỳnh đưa tôi tiền vé lúc này đi rồi nói:

- Nãy chị Tú Anh hỏi em sao ở đây đi vé rẻ thế. Chị ấy bảo đi như này mất công lắm.

Tôi gật đầu:

- Ừ, hai đứa nó đi làm ở bên nước ngoài giá cao quen rồi. Mà chẳng nói ở đâu, trong Nam cỡ chân dài như tụi nó đi nhanh ít cũng phải 500k rồi. Ở mình giá rẻ nhất rồi.

Bà chị tôi vừa bấm điện thoại vừa nói:

- Ở đây thì tầm như Quỳnh làm ngon, mà Quỳnh xem có bạn bè gì thì rủ xuống đây làm. Hai chị kia chắc cũng không ở đây lâu đâu.

Quỳnh nói:

- Vâng, để em hỏi. Em thấy làm ở đây anh chị trả thế là cao rồi. Ở đây ngày em chỉ cần đi 10 vé cũng bằng đi 20 vé ở Quất Lâm rồi.

Bà chị tôi cười rồi đứng lên:

- Thôi chị về nhà trên đây, số chị gửi cậu rồi đấy. Lát dẫn bọn nó lên đây cẩn thận nhé.

Bà chị đi về, tôi lấy điện thoại gọi cho anh H. Bên kia bắt máy, tôi nói:

- Anh H ạ, em chỗ quán chị abc. Các anh đến khách sạn Hồng Phúc chưa ạ..!?

Anh H trả lời:

- Bọn anh đang đi xe, mà quán mình ở đâu em nhỉ. Anh qua tiện đón người luôn lát chú đồ phải đưa lên. Tiền nong thì sao em nhỉ. Hàng có chuẩn không đấy..!! Hôm nay anh dẫn sắp đi đấy, lựa cho anh hàng đẹp chút nhé.

Tôi cười:

- Yên tâm anh ạ, hàng bao chuẩn. Gái miền Tây nghe giọng thôi là cũng đủ òhể rồi. Anh đến quán thì tiện quá, các anh đến xem ưng thì đi. Không lại bảo em giới thiệu quá. Qua đêm mỗi cô 7tr. Hai người của anh là 14tr.

Anh H tiếp:

- Ok, em. Tầm 20" nữa anh qua.

Hai em miền Tây trang điểm, thay quần áo đã xong. Đúng là được cái dáng thì mặc gì cũng đẹp. Hai em đều diện quần bò bó, đi boots cao, áo dây bên trong, bên ngoài khoác áo bò ngắn hở eo. Tôi ngắm qua một lượt rồi nói:

- Mặc thế không lạnh à..!?

Thủy cười:

- Lát đi taxi cũng không lạnh anh ạ.

Tôi đưa bao cho hai đứa rồi dặn:

- Khách quen của chị đấy. Mỗi vé đêm anh trả một đứa 3tr. Sáng mai bắt taxi về nhé. Liệu chiều khách giúp anh một chút. Khách này không phải ai cũng đi được.

Đang nói thì bên ngoài có một chiếc Ranger Rover màu trắng đỗ trước cửa. Điện thoại tôi cũng đổ chuông:

- Alo, anh H ạ. Em ra giờ đây.

Tôi chạy ra cửa, cửa kính hạ xuống. Một ông anh vẫy tôi lại:

- Đâu hả em..!?

Tôi chỉ vào trong chỗ Thuỷ và Tú Anh đang đứng soi gương:

- Hai cô cao cao kia anh. Như người mẫu luôn. Anh yên tâm đứng hàng chuẩn.

Ông anh ngấm một lúc rồi gật đầu, rút trong hộp để đồ ở xe ra một cọc toàn 500k. Ông ấy đếm cho tôi đúng 14tr:

- Chú gọi hai em ấy ra xe anh chở đi luôn.

Tôi đi vào gọi Thuỷ với Tú Anh ra:

- Khách đến đón hai em luôn này. Anh đưa tiền mai bắt taxi về.

Tú Anh nói:

- Không cần đâu anh, em có tiền rồi.

Tiền chao và cháo đã mức, hai em miễn Tây thượng lên con xe sang đi mất hút. Đúng chất kiểu nữ - đại gia. Ở nhà lúc này chỉ còn tôi với Quỳnh. Quỳnh hỏi:

- Thế cái Hoa bao giờ xuống hả anh..!?

Tôi nói:

- Nó bảo trưa mai em ạ. Nó xuống cùng chị gái nữa.

Quỳnh hỏi tôi:

- May hôm nay em cũng đi được một vé 1tr với được bo 2tr. Không cũng không có khách anh nhỉ..?

Tôi trả lời:

- Đợt này lạnh mà lại hay mưa phùn em ạ. Cố hết cái tháng này không sợ không có khách đâu. Nhà mình ngày trước 7 người mà vẫn đi đều như vắt chanh.

Hai anh em đang ngồi thì Mạnh (miễn) đi vào với bộ dạng mới làm vài khói. Kéo cửa cái rầm Mạnh miễn quát:

- *** mẹ bọn này, khách vào nhà mà bọn mày không đứng dậy tiếp à..!?

Tôi thấy không ổn, vì dù gì Mạnh miễn cũng là người có máu mặt ở đây. Nói chung cỡ anh rể với bà chị tôi thì hiện tại nó không dám dây. Cũng lâu lắm rồi không thấy nó vào quán quậy. Cả cái khu này không quán nào muốn cho nó đi nhân viên vì nó chỉ đi trần. Mà hành nhân viên đưa nào cũng sợ. Nhưng nó đi thì rất nhanh, tôi cũng không muốn dây với hủi. Đi ra tôi nói:

- Anh vào nhà chơi, bác đèn em không chú ý.

Mạnh miễn trừng mắt nhìn tôi:

- Mày biết tao là ai không..?

Tôi cố gượng cười mặc dù máu cũng dồn hết lên não rồi:

- Anh Mạnh ở đây ai chẳng biết. Anh đi chơi hay như nào hả anh..??

Mạnh miễn nhìn quanh một lúc rồi nói:

- Cho tao một đứa vào nhà ngủ đến sáng mai.

Tôi nói:

- Không được anh ạ, anh sang nhà nghỉ đi thì đi chứ vào trong nhà anh thì không được. Mà nếu đi thì anh đeo cái bao vào đi cho nó yên tâm anh ạ..

Mạnh miễn nhìn thẳng mặt tôi găm gù:

- Nhưng tao không muốn sang nhà nghỉ. Thế mày có cho đi không..!?

Tôi nói:

- Để em hỏi ý kiến chị em. Nếu chị em đồng ý thì em cho anh đi.

Nói thế thôi chứ tôi thừa biết bà chị sẽ không cho đi. Nếu cho đi thằng *** này ngày mai chắc chắn cái Quỳnh sẽ bỏ về. Vì thằng chó này nó đi nếu nhân viên mà thái độ nó sẽ đánh thẳng mặt. Bà chị nghe máy:

- Sao đấy cậu, hai đứa kia đi đêm làm sao à..!??

Tôi nói:

- Không, có anh Mạnh vào đòi bắt cái Quỳnh vào nhà đi đến sáng mai.

Bà chị quát:

- Không cho đi, cậu bảo nó đi quán khác mà chơi.

Tôi bật loa ngoài cho cả Mạnh miễn nghe:

- Chị em không cho đi. Em cũng chỉ là người làm thuê. Anh thông cảm.

Vừa dứt câu thì nó vả luôn một phát vào mặt tôi. Đm nó đau nổ cả đom đóm mắt, tát tôi xong nó quay đi mồm chửi:

- *** mẹ mấy con chó.

Chắc nó nghĩ mình là bố thiên hạ, nghĩ tôi không dám đánh lại nó nên quay lưng lại. Nhưng xin lỗi con mẹ nhà nó tôi đéo phải là loại nhịn được nhục. Ăn quả vả ngang mặt chỉ giúp cái độ máu chó của tôi tăng lên mà thôi. Săn tiện cái cốc vại cái Thủy uống nước vừa nãy để trên bàn. Đéo biết đánh lén hay cắn trộm cái loãn gì. Tôi cầm cái cốc đập thẳng tay vào đầu thằng chó.

Choáng váng nó ngồi xuống ôm đầu, cốc thì vỡ, máu đầu nó toang ra. Tất nhiên tôi không dừng lại ở đó rồi. Tôi lao đến đập liên tiếp vào đầu nó. Gớm *** mẹ nó, đánh nhau mà không đập cho nó bết thì mình [hếf. Mà thằng *** nào đánh tôi thì đéo bao giờ tôi chịu để yên. Kể cả đánh mày nằm ở đây ngày hôm nay mai bố mày đi chỗ khác. Con chó nằm một chỗ rồi tôi vẫn đập, đm xung quanh có gì đập được như ghế gỗ tôi cứ thế giáng xuống người nó.

Đánh luôn trong nhà, tôi dùng tay nó vẫn cố sửa:

- Con chó mày dám đánh tao à...!

Này thì dám đánh này:

- Bố mày giết mày luôn cũng được. *** mẹ mày.

Vừa chửi tôi lại vừa sút vào mồm nó. Bên ngoài có tiếng xe máy. Nhìn ra thì thấy con SH của

bà chị. Hai vợ chồng bà ấy phi xe xuống. Mở cửa vào nhà nhìn thấy Mạnh miến vẫn đang nằm dưới đất. Ông anh rẽ chạy lại đẩy tôi ra. Bà chị nói:

- Sao cậu lại đánh nó. Chị bảo đuổi nó đi quán khác cơ mà. Không có cái Quỳnh nó nhắn tin thì định đánh nó [hế à. Lại rắc rối rồi...

Tôi quát lên:

- Nhưng con chó nó tát em chảy cả máu mồm đây. Nó đánh em trước thì em mới phang lại.

Thế là ông anh rẽ phải gọi taxi đưa con chó vào bệnh viện. Hoá ra lúc tôi đang điên thì cái Quỳnh nhắn tin nói với bà chị. Tầm đó cũng là 12h đêm rồi, đường mưa phùn vắng tanh, vắng ngắt.

Vào Viện tôi cũng đi cùng, Quỳnh thì ở nhà trông nhà. Con chó được băng bó xong thì anh em bạn bè nó cũng đến tầm 4-5 thằng. Bọn kia nghe việc thì định lao vào đánh tôi nhưng ông anh rẽ cản lại:

- Áp đảo tại gia, anh bọn mày vào nhà đánh em tao trước. Đừng nói đánh như này, *** mẹ có đánh [hế cũng đừng hỏi tại sao. Chúng mày thử đánh nó xem..

Nói chung nể mặt nhau thì còn qua lại chứ thẳng căng ra thì ông anh rẽ với bà chị tôi vừa có cơ vừa có tiền. Chấp đéo gì mấy thằng đập đá. Ông anh rẽ đi vào nói chuyện với Mạnh miến:

- Tiền viện phí thanh toán rồi. Để mấy hôm nữa cắt chỉ tao dẫn em lên nhà mày nói chuyện.

Bà chị sợ có đánh nhau nên cũng gọi cho mấy thằng đến bệnh viện. Có nghĩa là mấy thằng *** kia mà đánh tôi thì cũng nhập con mẹ nó viện luôn. Chờ tôi về quán hai anh chị nói:

- Nó cũng là người ở đây, ngày xưa nó cũng có tiếng nói. Cậu đánh nó thế nó không để yên đâu. Trước mặt thì nó không dám nhưng sau lưng thì nó xiên [hế đấy.

Nghe đến đây tôi cũng thấy sợ, dù gì thì cũng dây vào hủi rồi. Ông anh rẽ tôi châm thuốc rồi nói:

- Không trước mắt em cứ về nhà hay đi đâu mấy hôm đi. Đợi nó khỏi rồi anh trực tiếp đi nói chuyện.

Bà chị nói:

- Ừ thế cũng được, coi như đi chơi mấy hôm đi. Quán để chị trong cho, năm nay sao Thái Bạch. Đen thật đấy...

Đúng là một phút bốc đồng rồi cả đời bốc cút. Nói thế là tôi biết bà chị lại phải nhét tiền "Viện Phí" vào mồm nó rồi. Nó chỉ phát hồi bà chị tôi mới mở quán thôi. Còn hiện tại cũng là thằng Nát Đá, đi *** phò còn không trả tiền. Chẳng qua tôi không phải người ở đây nên ông anh, bà chị vẫn phải lo lắng. Chứ không thì *** con mẹ nhà nó.

Tôi nói:

- Vậy mai em lại lên Hà Nội mấy hôm. Mà trưa mai hai chị em cái Hoa xuống đấy. Chị nhớ đi đón..

Bà chị gạt đầu, hai vợ chồng bà ấy về. Tôi đóng cửa quán. Quỳnh chắc nhìn thấy cảnh đánh người nên hơi sợ. Nó hỏi tôi:

- Anh nhìn hiền vậy mà lúc đánh người nhìn sợ thế. Như muốn giết người khác vậy.

Tôi cũng chẳng biết nói gì:

- Ủ, điên lên thì không kiểm soát được vậy đấy. Thôi đi ngủ đi em.

Tôi nằm mà cũng trần trọc khó ngủ. 10h sáng hôm sau thì Thuỷ gọi điện mở cửa. Tôi đi ra thấy mặt tôi lạ lạ Tú Anh mới ghé sát vào nhìn:

- Mặt anh làm sao mà sưng lên thế kia. Bấm cả vào rồi kìa.

Con dog kia đêm qua nó vả tôi cái đau thật. Nhưng ít ra tôi cũng xin được nó tí tiết. Quỳnh nó dậy từ bao giờ, đi ra nó nói:

- Đêm qua anh ấy đánh nhau với khách.

Khách khứa củ *** gì thằng đấy, tôi cười:

- Anh bị đâm sưng cả mặt đây.

Thuỷ nghe thế bật dậy:

- Thế cái Quỳnh đâu không lao vào đánh [hếf mịa nó thằng kia đi. Em mà ở nhà là em cầm guốc em đập [hếf.

Nghĩ bụng: Có mà đập, mình dây dằng liễu thế kia nó tát cho cái có khi lại gãy cmn Mũi.

Nghĩ thế mà đau cả ruột, tôi nói:

- Thôi, lát chị mua đồ ăn xuống. Máy đưa quét anh cái nhà. Anh lấy mấy bộ quần áo rồi lên Hà Nội mấy hôm.

Tú Anh nghe thấy Hà Nội thì mặt bừng sáng:

- Anh đi Hà Nội á, cho em đi với..Em chưa được đến Lăng Bác bao giờ.

Tôi lắc đầu:

- Điên à, anh mà cho mày đi chị chửi [hếf. Anh đi mấy hôm rồi về thôi.

Tú Anh nghe thế kiểu không vui, nó nói:

- Em muốn đi cũng được chứ.

Đúng thật, nó là nhân viên thuộc tầng lớp khác rồi. Không quản được như mấy em dân tộc. Nhưng tất nhiên tôi cũng chẳng thể nào đưa nó đi cùng.

Tôi hỏi:

- Thế khách đêm qua có cho đồng nào không.!?

Thuỷ nhanh nhẩu:

- Có anh ạ, mỗi đứa được 2tr. Sớm về anh ấy còn cho 500 đi taxi nữa.

Lúc sau thì bà chị phi xe mang đồ ăn xuống. Tôi chào rồi nói:

- Em té đây.

Bà chị nói:

- Thôi không phải đi đâu, cậu ở nhà chiều đi với anh đến gặp thằng *** đó. Anh nói chuyện rồi, cho nó 10tr. Cậu lên xin lỗi câu là xong. Mà *** mẹ nó còn lần sau cứ đập [hếf cụ nó đi.

Bực cả mình.

Thế là mất con mẹ nó dịp lên Hà Nội phố. Ăn cái vả sưng mặt mà còn bị đền 10tr. Tôi Ngu vãi ***.